

Kjøbenhavnsposten.

Redigeret af J. F. Giödwad.

Udgiven og forlagt af A. P. Liunge.

12te Aarg.

Onsdagen d. 17. October 1838.

N° 286.

Sorsendes, ifølge Kongelig allernaadigst Tilladelse, med Posten saavel i Danmark som i Hertugdømmerne.

Til

Thorvaldsen

Ved hans første Besøg i Studenterforeningen den 13de Oct. 1838.

Mel.: Jeg ønsker mig en yndig Liv!

October bliver man Student,
At sige, naar man staaer sin Prøve,
Kan Græst og Romersk excellent,
Samt Archimedes Kunst udøve;
Fortælle snildt hvad Klio skrev —
Alt har vi stifteligt forklaret,
Men Du sit stoltest Borgerbrev,
Thi Du i Marmor soared'.

Du blev Student, og Du kan troe,
Just i October maa det være.
Du hugged' Dig igjennem jo,
Saa Talemaaden kom til Vre.
„Hvad giver op Du af Homer?“
Blev spurgt, og man jo vented' Blade:
Da formed' Du til Liv i Leer
Den hele Iliade.

Det Sprog Praxitetes har talt,
Det talte Du, som ingen Anden,
Hvad Flaccus har i Toner malt,
Du plastisk gav, Du fatted' Manden.
Du dristig Skjønhedscircelen slog,
Beregned' alle Former nøie,
Dg i Historien Du tog
Jo Klio selv den høie.

Man spurgte Dig i Christendom,
Dg Du lod Stenen for Dig tale;
See Christus i vort Tempel kom
Med Kraft og Mildhed at huseale.
Svar gav Du i Astronomi,
Saa selv Copernicus gjenleved';
Dit Marmor-Drd er Poesi,
Slig Stiil har Du os skrevet.

Dansk og Latin med Marmor-Drd,
Du talte, saa det Døde leved.
De bleve hørt i Syd og Nord,
Stolt Danmarks Moderhjerter bæved'.
Den yngste Kreds Du om Dig seer,
Hvert Die er en Glædens Hjerte.
Hvo elsker og beundrer meer,
End just det unge Hjerte!

S. C. Andersen.

Til Søndagen.

Søndagen for 14de October staaer der en Artikel som, skjønt just intet Mesterstykke, dog fortjener et Svar. Det Factum, hvortil den knytter sine Betragtninger, er vor Notits om, at Hr. Keshing, — om hvem vi tidligere have yttret den Formening, at han uden tilstrækkelig Adkomst var bleven foretrukken andre ældre Candidater til en Post, for hvilken hans Defensorer i „Dagen“ endog saa have været nødte til at søge Hjælp i den kun lidet anbefalende Omstændighed, at han er sin Faders Son, — med Hensyn til denne Embedsansættelse endog er bleven deeltagtig i en hidtil ufsendt Begunstigelse. Naar „Dagen“ hertil havde sagt, at dette var en Bagatel, som ikke var Umagen værd at anke over, da vilde vi vel have indrømmet det Første, men med Hensyn til det Sidste tilladt os at bemærke, at man er almindelig enig om, at vort Budget allerede nu er belastet med en saa stor Mængde mindre nødvendige Udgifter, at en Reduction i samme under vore Finantsers nærværende Tilstand er absolut nødvendig, og fremdeles enig om, at saadanne Almeensættninger, som den her anførte, hvor indlysende rigtige de end maatte være, dog først erholde deres rette Virksomhed, naar man seer sig istand til at anvende dem paa concrete Facta, og endelig, at selv et i og for sig ubetydeligt Factum kan indeholde et almindeligt Princip, som det vel er Umagen værd at debatere om. Vi